

Dr. BATHÓ KÁROLY
(1883–1955)

ügyvéd, a Jász Hírlap felelős kiadója

Id. dr. Bathó János királyi közjegyző és Streitmann Mária első fiaként született Jászberényben 1883. június 17-én.

Szülővárosában volt elemi iskolai és gimnáziumi tanuló. A jogi egyetemet Kolozsváron kitüntetéssel végezte. Ügyvédi diplomát 1905-ben szerzett Budapesten. Németországban és Svájcban volt tanulmányúton.

1915–1918 között huszártisztként szolgált az orosz fronton, ahol tüdő- és szívasztmát kapott. Tartalékos huszár főhadnagyként szerelt le, és Károly csapatkereszt kitüntetést kapott.

Felesége: Halász Ilona (1888–1918), majd Besenyi Irén (1896–1977).¹

*„A kommün alatt a jászberényi tanács intézőbizottsága által szedett túsok között volt. Miután sikerült megszöknie, az ágói tanyák között, majd Budapesten és Balatonalmádiban bujkált.”*²

Károlynak mint legidősebbnek módja lett volna a közjegyzőséget választani, s akkor Apponyi árnyékában ez könnyen ment volna. Ő azonban a mozgalmasabb ügyvédeskedést választotta. Így öccse, Kálmán lett közjegyző.

*„A fiúk jó géneket örökölhettek, mert mindannyian tehetségesek voltak valamiben, főleg a zenében. Lajos művészi színvonalon hegedült, s édesapám jó technikával és kitűnő ízléssel játszott a zongorán, valamint János gordonkázott. Bőségesen képesek voltak trióban együttműködni. Magam is több alkalommal hallottam őket, amint Jászberényben (Jász bálban stb.) műsort adtak – olvashatjuk fia emlékezésében.”*³

Egész életútját meghatározta a szülői házból hozott igény a társadalmi életben való aktív részvétel iránt.

Tagja volt Jászberény város képviselő-testületének, állandó bizottságának, 1910-től Jász-Nagykun-Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának. 1931-ben a Jászszági Hitelintézet és Gazdák Bankja, majd a Jászkerületi Népbank és Takarékpénztár ügyésze. Tiszteletbeli főügyészévé választotta a vármegye is. 1944 februárjában az igazságügyi miniszter kinevezte a Magyar Királyi Kúria Ügyvédi Tanácsa tagjának.

Titkára volt az 1909-ben megalakult Központi Katolikus Körnek, tagja az Országos Tűzharcos Szövetség választmányának, elnöke a helyi Tűzharcos főcsoportnak. Volt a Kaszinó Egylet és a Palotásy Dalkör elnöke is, a jászberényi Katolikus Népszövetség főtítkára, az öreg cserkészek alkotta gróf Apponyi Albert cserkészcsapat parancsnoka (velük részt vett az 1933-as cserkész világtalálkozón⁴) s még több társadalmi és sportegyesület díszelnöke, ügyésze.

Bathó Károly a Jász Hírlap felelős kiadójaként is ismert, jeles publicista. Gróf Apponyi Albert híve, egy időben az „Apponyi-párt” vezetője.⁵

Jászberény város korabeli társadalmának egyik vezető személyisége volt. Jász voltát, magyarság tudatát, hazafiságát beszédei, írásai bizonyítják. Jellemét, emberi nagyságát mutatja, hogy az általa vezetett Tűzharcos Szövetség tagjai még a legválságosabb időkben is, halottak napján kegyeleti emlékezésre a zsidó temetőbe is kivonultak.

¹ Hortiné dr. Bathó Edit közlése.

² SUGÁRNÉ: 2003, 39. p.

³ Dr. BATHÓ Károly ifj.: Emlékeim. (családtörténeti írása)

⁴ A cserkész világtalálkozóról egy napló készült, melyet Bercsényi Tibor iparművész karikatúrái tesznek látványossá. (Suba Lajos leszármazottjainak tulajdona).

⁵ SUGÁRNÉ: 2003, 39. p.

Életútját, munkásságát ismerték, az igazolóbizottság 1945-ben igazolta. Ügyvédi tevékenységét folytathatta 1949-ben bekövetkezett súlyos betegségéig. Amikor 1945-ben megkísérelték, hogy ellene mint kizsákmányoló munkáltató ellen vádatat koholjanak, csúfosan megbuktak. Minden „cselédje” kiállt mellette. Földjeit ugyan így is elvették, de indoklásként csak azt tudták felhozni, hogy Jászberényben a földigénylők sokasága miatt nem lehetett az igénybevétel alól a földeket mentesíteni. Nem voltak tekintettel hajdani érdemeire. Államosított lakóházát is el kellett hagynia. Az udvaron lévő istállóból kialakított szobában élt élete végéig.

*„Édesapám nagy önfegyelemmel viselte el az egész életművének tönkretételét, elherdálását, elvételét. 1949 tavaszán azonban agyvérzést kapott, és beszédközpontja sérült meg. Itt halt meg, igen méltatlan körülmények között, mindenétől megfosztva 1955. január 16-án.”*⁶

A Fehértói temetőben lévő családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

Jászberény, 2017.

Megjelent:

Dr. Suba Györgyné: Jászok Egyesülete Budapesten 1921–1946. Budapest, 2017. 149. p.

Dr. Suba Györgyné

⁶ Dr. BATHÓ Károly ifj.: Emlékeim. (családtörténeti írása)